

سایه روشن‌های رشته‌های توپی و رزمی در بازی‌های آسیایی هانگژو

زخمی‌تر از همیشه!

بخش دوم

مرتضی طهوری
روزنامه‌نگار

در ادامه بررسی عملکرد کاروان ایران در بازی‌های آسیایی هانگژو و رشته‌های اعزامی، به رشته‌های توپی و رزمی پرداخته‌ایم. رشته‌هایی که همیشه

در سبد مدال‌های ایران از بازی‌های آسیایی سهم ویژه‌ای داشته‌اند و جزو مدعیان و مدال‌آوران محسوب شده‌اند. با وجود این عملکرد این رشته‌ها در هانگژو آمیخته با بیم و امید بود. رشته‌های توپی کشورمان در آوردگاه بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو، به جز تیم ملی والیبالی بسیار دور از انتظار ظاهر شدند. گزاره تکراری

و غیررسمی «ما ایرانی‌ها در کارهای تیمی موفق نیستیم» اگر چه بارها و بارها با درخشش ملی پوشان رشته‌های مختلف تیمی کشورمان در آوردگاه‌های بین‌المللی به محکم‌ترین شکل ممکن نقض شده، اما این بار در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو باز هم صحت داشت تا نمکی بر زخم‌های کهنه ورزش ایران باشد. رشته‌های توپی

کاروان بی‌تردید از امیدهای اصلی مدال‌آوری به رنگ‌های مختلف برای ستاد عالی بازی‌ها و کمیته ملی المپیک بوده‌اند؛ از والیبالیست‌ها گرفته تا بسکتبال ۵ نفره و ۳×۳ و هندبال. در نوزدهمین دوره از بازی‌های آسیایی اما دست هیچ‌یک از این رشته‌های مهم به جز والیبالیست‌ها به مدال نرسید تا یک شکست در کارنامه کاروان رقم بخورد.

رشته‌های رزمی برای کاروان‌های ورزش ایران در ادوار بازی‌های آسیایی و المپیک، همیشه از اهمیت و شانس مدال‌آوری بسیاری برخوردار بوده‌اند و اگر در المپیک هم دست رزمی کاران به مدال‌های خوشرنگ نمی‌رسید، همیشه این انتظار وجود داشت که لاقفل آسیا زیر پای رزمی کاران ایرانی باشد.

در این دوره از بازی‌های آسیایی اما به غیر از کاروان ووشو ایران که بی‌تردید از افتخارآفرین‌ترین رشته‌های ورزشی کشورمان در هانگژو بوده، سایر رشته‌های رزمی در حسرت مدال طلا سوختند و اگر تک مدال طلای سجاد گنج‌زاده در چین نبود، قطعاً این دوره از بازی‌ها هیچ دستاورد خاصی برای رشته‌های رزمی المپیک کشورمان نداشت.

بسکتبال؛ عقبگرد شوکه‌کننده به بهانه تغییر نسل!

تیم‌های ملی بسکتبال ۵ نفره و ۳ نفره کشورمان با عنوان نایب‌قهرمانی دوره قبل بازی‌ها در جاکارتا، با به آوردگاه ۲۰۲۲ هانگژو گذاشتند اما بر کسی پوشیده نبود که این تیم بدون ستاره‌هایی مانند حامد حدادی، صمد نیکخواه بهرامی و محمد جمشیدی و در حالی که در جام جهانی هم به شدت ناکام بوده، شانس در بازی‌های آسیایی نخواهد داشت.

تزلزل و ناتوانی از همان بازی‌های ابتدایی در گام‌های شاگردان هاگان دمیر دیده می‌شد. سرمربی ترک که صندلی‌اش چندین پایه‌های مستحکم

هم نداشت، از ابتدا زیر نظر منتقدان قرار گرفت و نتوانست به بهانه جوانگرایی هم اشتباهات فنی و تاکامی آسمان‌خراش‌های تیمش را توجیه کند تا در معرض اتهام و تقصیر قرار گرفته باشد. شاگردان هاگان دمیر نتوانستند به جمع ۴ تیم پایانی راه یابند و نهایتاً با کسب مقام پنجم به کار خود در این رقابت‌ها پایان دادند؛ جایگاهی که طی ۵ دوره اخیر بازی‌های آسیایی، بدترین عملکرد تیم ملی ایران بوده. با وجود اینکه تیم ملی ایران در دوره گذار و تغییر نسل قرار دارد، بسیاری معتقدند که عدم حضور در جمع ۴ تیم پایانی بازی‌های آسیایی نشان از عملکرد ضعیف تیم است.

تیم ملی بسکتبال ایران در چهار دوره قبل بازی‌های آسیایی یعنی ۲۰۰۶-۲۰۱۰

دوره، ۲۰۱۰-۲۰۱۴ گوانگژو، ۲۰۱۴-اینچئون و ۲۰۱۸-جاکارتا، با حضور ستارگان خود به ترتیب ۲ عنوان سوم و ۲ عنوان نایب قهرمانی را به دست آورده بود که به همین دلیل انتظار می‌رفت در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو هم مدال‌آوری خود را تکرار کند که این اتفاق رخ نداد.

اگر چه جواد داوری، رئیس فدراسیون بسکتبال با وجود این نتایج همچنان معتقد است که تیم ملی و فدراسیونش در مسیر درستی قرار دارند و هزینه جوانگرایی را می‌دهند، باید در نظر داشت که این عقبگرد تاریخی، به پا و نام خودش نوشته خواهد شد و بی‌تردید بقا در این مسیر اشتباه، هزینه‌های بسیار گزاف‌تری را برایش در پی خواهد داشت.

فنی داشت؛ اینکه در تمام اوزان رقابت با چینی‌ها به میزبان باختیم. کشورهایی چین و ایران دو قطب اصلی سانادای جهان به شمار می‌روند و همواره باید عملکرد آنها را با نتایجی که مقابل یکدیگر کسب می‌کنند سنجید. در بازی‌های آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا، هر ۲ طلا سانادای ایران با پیروزی محسن محمدسیفی و عرفان آهنگریان مقابل رقبای چینی کسب شد، اما امسال ساناداکاران ایران همه مبارزات خود مقابل چینی‌ها را واگذار کردند.

شکست محسن محمدسیفی در آستانه تبدیل شدن به پرافتخارترین ورزشکار ایران در ادوار بازی‌های آسیایی از یک سو و ناکامی خواهران منصوریان در کسب مدال طلا از سوئی دیگر، نکات منفی

ووشو در بازی‌های هانگژو بودند. البته که زهر کیانی با شایستگی تمام به مدال نقره تالو دست یافت. کوراش هم باید گفت که بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو دومین دوره‌ای بود که رشته کوراش در این رقابت‌ها حضور داشت و تیم ملی ایران نسبت به دوره نخست، عملکرد بهتری را به ثبت رساند. ملی‌پوشان ایران در این دوره یک طلا، ۳ نقره و یک برنز به دست آوردند تا تجربه خوبی را زیر نظر فدراسیون ووشو کسب کنند و یکی از بهترین رشته‌ها در هانگژو لقب بگیرند. رشته‌ای که دو تن از امیدهای کسب مدال خود را در آستانه بازی‌ها به دلیل دوپینگ از دست داد و گرنه می‌توانست مدال‌های بیشتر و خوشرنگ‌تری را کسب کند.

شوکه عجیب تکواندو به کاروان ایران

یکی از اصلی‌ترین رشته‌ها در سبد مدال‌آوری ورزش ایران در ادوار بازی‌های المپیک و آسیایی، همواره تکواندو بوده. اگرچه پس از المپیک ۲۰۱۲ لندن در مردان و ۲۰۱۶ ریو در زنان دیگر مدال خوشرنگی در تکواندو کسب نکرده‌ایم اما به واسطه پیشینه تاریخی این رشته با شخص‌های ساعی که پرافتخارترین ورزشکار ایران در ادوار المپیک هم هست، همیشه انتظارات متفاوت و البته بحق از این رشته رزمی وجود داشته.

با این وجود که قهرمان المپیک بر مسند ریاست فدراسیون تکواندو نشسته اما نباید فراموش کرد که تکواندو

ایران بجز مدال طلای ناهید کیانی در مسابقات جهانی، تاکنون سیر افت و پسرقت را پیش گرفته و در ادامه این روند ناکامی، برای نخستین بار دهکده بازی‌های آسیایی را بدون کسب حتی یک مدال طلا ترک کرده. در شرایطی که این بار با توجه به سابقه و افتخارات تکواندوی ایران در بازی‌های آسیایی و قول‌های داده شده، امید زیادی به مدال‌های طلای تکواندو در بازی‌های آسیایی چین وجود داشت، اما تکواندوی ایران برای اولین بار از رسیدن به مدال طلای بازی‌های آسیایی بازماند و ۱۰ نماینده تکواندوی ایران در دو بخش مردان و زنان از رسیدن به مدال طلا بازماندند.

حذف ناهید کیانی چهره شاخص

بوکس؛ یک شوخی بزرگ!

بوکس ایران از جمله رشته‌های ورزشی بود که در رقابت‌های بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو به مانند دوره قبلی بازی‌ها یعنی جاکارتا، در کسب حتی یک مدال برنز هم ناکام ماند تا ضمن ثبت یکی از بدترین نتایج، از مجموع ۵ بوکسور اعزامی حتی به یک دیدار پای مدال هم نرسد و تمام پیش‌بینی‌ها را طعنه‌آمیز به ابطال بکشاند.

هندبال؛ آینده نگری با جوانان

تیم ملی هندبال کشورمان که طی چند سال اخیر از موفق‌ترین تیم‌های گروهی توپی کشورمان بوده، در مرحله نخست گروهی بازی‌های آسیایی هم توانست از گروه خودش صعود کند و در گروه مرگ دور دوم قرار بگیرد؛ گروهی که عاقبت خوشی برای تیم ملی ایران نداشت و با بدشانسی و کم‌دقتی، با وجود بازی‌های پایاپای ایران از صعود به مرحله بالاتر بازماند.

کاراته و ثبت ضعیف‌ترین نتیجه در تاریخ!

تیم ملی کاراته ایران در بازی‌های آسیایی هانگژو یک مدال طلا و ۲ مدال برنز به دست آورد. سجاد گنج‌زاده درنده مدال طلای المپیک برای دومین دوره پیاپی با شکست تمامی رقبای خود به مدال طلا رسید و فاطمه سعادت و سارا بهمنیار نیز صاحب مدال‌های برنز شدند تا کاراته ایران در مجموع در جایگاه هشتم بازی‌های آسیایی قرار گیرد. کاراته ایران با قرار گرفتن در جایگاه

والیبالیست‌های نایب‌قهرمانی آسیا با طلای آسیایی

از هر کسی که می‌پرسیدید، همه تیم ملی والیبالیست‌ها را بخت مسلم و نخست قهرمانی در بازی‌های آسیایی می‌دانستند؛ چرا که تیم ملی ژاپن به‌عنوان قهرمان آسیا با تیم دومش به هانگژو آمده بود و سطح سایر تیم‌های ملی والیبالیست‌ها هم به قدر و قامت بازیکنان ایران نمی‌رسید.

شاگردان حسین نهرودی با ترکیب سیدشاهین موسوی، دانیال شه‌بخش، ایمان رمضان پور، علی حبیبی‌نژاد و طوفان شریفی در این رقابت‌ها حاضر شده بودند که هر ۵ نفر آنها با قبول شکست برابر حریفان از رسیدن به مدال بازماندند؛ آن هم در شرایطی که موسوی و شه‌بخش در عین ناباوری در همان دور نخست حذف شدند. تیمی که با یک مربی بالای ۷۰ سال در حوزه فنی هرگز انرژ و توان رویارویی با قدرت‌های درجه ۳ آسیا را هم نداشت تا ثابت شود بوکس

تیم ملی هندبال ایران هر چند به عنوان تیم دوم گروه به مرحله اصلی رسید اما در مرحله دوم نتوانست نتیجه خوبی بگیرد و مقابل هر سه تیم بحری، کویت و کره جنوبی شکست خورد. این در حالی بود که ملی‌پوشان مقابل تیم‌های کره جنوبی و کویت پایاپای بازی کردند و می‌توانستند به برتری برسند و راهی نیمه‌نهایی شوند. یکی از دلایلی که مسئولان فدراسیون و حتی سرمربی تیم ملی برای این باخت‌ها عنوان کردند، غیبت لژیونرهایی همچون پویا نوروزی‌نژاد، علیرضا موسوی و

هشتم در حالی ضعیف‌ترین نتیجه ادوار خود را کسب کرده که در ۷ دوره پیشین حضور در بازی‌های آسیایی ۵ مرتبه در جایگاه نایب‌قهرمانی ایستاد و ۲ مرتبه نیز عنوان سومی بازی‌های آسیایی را از آن خود کرده بود. در این دوره از افراد صاحب‌نامی مانند بهمن عسگری و امیر مهدی‌زاده، فقط و فقط انتظار مدال طلا می‌رفت.

اگرچه نفرات اعزامی به چین بر اساس تورنمنت‌های انتخابی و طبق برنامه‌ریزی مدونی انتخاب شده بودند اما نتایج به‌دست آمده بیانگر آن است که رگ‌های

بنابراین همه چیز در هفته نخست برای قهرمانی پسران بهروز عطایی مهیا بود. تیم ملی والیبالیست‌ها پس از ناکامی در حفظ عنوان قهرمانی آسیا در مسابقات ارومیه، برای التیام غرور زخم‌خورده‌اش پا به بازی‌های آسیایی گذاشت و نتوانست اولین مدال طلای کاروان ایران را ضمن هت‌تریک قهرمانی در این تورنمنت، به دست بیاورد. سروقامتان ایرانی برای قهرمانی در دیدار فینال، چین میزبان را

ایران در حوزه فنی تا چه اندازه به قهقرا رفته و عقب مانده و به پوست‌اندازی که نه، به یک زلزله چند ریشتری نیاز دارد. اگرچه رئیس فدراسیون بوکس پیش از اعزام به بازی‌ها قول کسب مدال را داده بود و به علت همین قول بود که سهمیه اعزام فدراسیونش به ۵ بوکسور افزایش یافت، اما واقعیت به نحو دیگری رقم خورد تا این بوکس ایران باشد که مانند یک تورنمنت به دهکده بازی‌ها سفر کرده و با سرافکندگی به کشورمان بازگردد.

محمدرضا اورعی در ترکیب تیم ملی بود. عدم حضور لژیونرها در تورنمنت‌های مهم یک موضوع تکراری است و همیشه هندبال ایران با این مشکل مواجه بوده که هنوز چاره‌ای برایش نیست. با این وجود حضور جوانان آینده‌دار در ترکیب تیم ملی هندبال و نمایش درخشانی آنها در بازی‌های آسیایی و در ادامه انتخاب المپیک ثابت می‌کند که پروژه نسل سازی در هندبال به خوبی انجام شده و این نسل می‌تواند در آینده ادامه‌دهنده مسیر نسل طلایی ایران باشد.

کاراته ایران لاقفل در بعد فنی به خون تازه‌ای نیاز دارد که این امر هم لاجرم به یک جراحی بزرگ و تصمیمات دردناک و پرهزینه نیاز خواهد داشت. این نتایج نشان داده‌اند که کاراته ایران مخصوصاً در زنان، نیاز به پوست‌اندازی جدی در ترکیب تیم‌های ملی و لزوم توجه هر چه بیشتر به پشتوانه‌سازی برای ورود چهره‌های جوان و با آتیه به تیم‌های ملی دارد؛ اتفاقی که می‌تواند بار دیگر کاراته ایران را به عنوان یکی از قدرت‌های برتر جهان به جایگاه سابق خود بازگرداند.

پشت سر گذاشتند. غریب شادی والیبالیست‌ها بر سکوی نخست قاره، همان چیزی بود که از تیم ملی انتظار داشتیم. تنها تیم گروهی موفق ایران در رشته‌های توپی، باز هم پرچمداری کرد که البته این قهرمانی و خوشحالی مغرط بازیکنان به علت فشردگی تورنمنت‌ها، به شکست‌های پیاپی در مسابقات انتخابی المپیک و البته استعفا اجباری بهروز عطایی منجر شده است.

